

вивчають нові слова та конструкції. Завдання побудовані таким чином, що учні самостійно створюють логічні ланцюжки повторюючи певні фрази чи речення. Так вони формують мовні навички, які потім можна використовувати в повсякденному житті. Для закріплення знань можна використовувати запропоновані після перегляду фільму завдання, а ще діти можуть самостійно знімати власні Shorts – відеоролики німецькою мовою на теми серіалу, наприклад «Einkaufen» або «Schulweg».

Таким чином, комунікативна компетентність молодших школярів має декілька джерел формування. Застосовуючи на початковому етапі різні методи та підходи, враховуючи вікові пізнавальні можливості учнів, вчитель сприяє формуванню бази для подальшого вивчення іноземної мови.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт початкової освіти, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2018 р. №87. URL: zakon.rada.gov.ua (дата звернення 15.03.2023)
2. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja/ за заг.ред. Н.М.Бібік. Київ: Літера ЛТД, 2018, 160 с.
3. Паршикова, О. О. Цілі та завдання формування іншомовної комунікативної компетентності учнів початкової загальноосвітньої школи на першому адаптаційному етапі навчання іноземної мови / О. О. Паршикова // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Педагогіка / голов. ред. Г. Терещук ; редкол.: І. Задорожна, В. Кравець, Л. Морська [та ін.]. – Тернопіль : ТНПУ, 2015. – № 2. – С. 58–61
4. <https://www.planet-schule.de/schwerpunkt/deutsch-mit-socke/index.html>

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Швидка Л.В.

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЧАСУ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Шимко В.Ю.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: shimkovlad52@gmail.com*

Граматична категорія часу німецького дієслова складається із шести часових форм в умовному способі: презенс, претерітум, перфект, плюсквамперфект, футурум I і футурум II. Часові форми дієслова, як зазначають дослідники [2, с. 43], виражають часову перспективу у двох планах: абсолютне часове значення (теперішнє, минуле, майбутнє) та одночасність – різночасність. Кожна з цих форм виконує конкретну функцію.

При розгляді відносного часу у німецькій мові, необхідно брати до уваги складність німецьких значень відносного часу по відношенню до дієслівних категорій, таких як повнота. Відносні часи доконаного дієслова відображають попередність і завершеність дії, тоді як відносні часи неповного дієслова вказують лише на попередність дії [1].

Таким чином, у відносному часі дієслів доконаного виду простежується відношення до доконаного виду українського дієслова, наприклад: *Wenn Sie dieses Buch zu Ende gelesen haben, habe ich ein neues für Sie.*

При відносному вживанні часових форм німецьких дієслів антецедент дії в теперішньому часі переходить через Präsens + Perfekt, наприклад: *Hu Ge ist da! Ich habe Ida seit seinem Tod nicht mehr gesehen. Ich weiß nicht, wie ich in mein Zimmer gekommen bin.*

Перехід дії в минулому часі відбувається за допомогою Präteritum + Plusquamperfekt, наприклад: *Ich erinnere mich an die Notizen, die ich morgens in der Werkstatt geschrieben habe. Martha öffnete die Tür, weil sie im Flur eine Glocke hörte.*

Futurum-II

Виражає антецедентність дії в майбутньому часі в складнопідрядному реченні, наприклад: *Das Kapitel endet, als sie ihr Haus in San Francisco betritt. Sie berechnen, wie viele Menschen heute jede Minute die Brücke überqueren und wie viele sie in zehn Jahren passieren werden.*

У німецькій мові форма теперішнього часу дієслів умовного способу (Präsens Konjunktiv, Perfekt Konjunktiv, Futurum Konjunktiv) може використовуватися відносно [1].

Präsens Konjunktiv передає одночасність подій у головній і підрядній присудкових частинах, наприклад: *Mein Bekannter schrieb, er sei im Urlaub auf der Krim.*

Перенесення дії підрядної присудкової частини відносно підметово-присудкової частини відображає Perfekt Konjunktiv, наприклад: *Mein Bekannter schrieb, dass er kürzlich Jalta besucht habe.*

Порядок подій у залежній і головній присудковій частинах передає Futurum Konjunktiv, наприклад: *Mein Bekannter schrieb, dass er bald nach Kirowograd gehen wird.*

Значення часу в німецьких реченнях можна виразити прислівниками неперехідних дієслів (Partizipien) – наприклад, *schlafendes Kind auf dem Bett liegend* (Partizip I); *geschriebener Brief auf dem Tisch* (Partizip-II). Часові сполучники також функціонують для відображення часу *als*, *wenn*, *nachdem*, *bevor*, наприклад: *Er besuchte unser Haus zum ersten Mal, nachdem ich mit der Schule fertig war; wenn diese Mission erledigt ist, lass uns spazieren gehen.* Засобами вираження часу в реченні можуть виступати словоутворювальні префікси та суфікси (*operativ – postoperativ, der Präsident – der Expräsident*), прикметники (*Aufgabe, die morgige das vorige Jahr*), іменники (*die Woche, am Morgen, die Vergangenheit*).

Список використаних джерел

1. Jung W. Grammatik der deutschen Sprache. СПб. : Лань, 1996. 517 с.
2. Hulyha E.W., Schendels E. J. Grammatisch-lexikalische Felder im Deutschen. M. : Proswestschenije, 1969. S. 43 – 70.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Поліщук Н.М.